

som ere optagne paa Loven. Dette, tror jeg, gælder særlig Horsenseggen. Dette Spørgsmaal havde jeg egentlig ment først burde have været berørt af det ærede Medlem fra Horsens (H. Nielsen), men da det ærede Medlem fra Horsens desværre paa Grund af Sygdom er forhindret fra at overvære denne Finanslovbehandling, og da jeg ved, at det ærede Medlem fra Horsens i det Stykke har samme Anskuelse som jeg, og da det Spørgsmaal ogsaa berører en større Del af den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere her i Folketinget, skal jeg gøre et Par Bemærkninger om denne Sag.

Horsens har som de fleste østjydske Byer fra Fortiden faaet nogle Privatbaner stukket ind i Midtjylland, i det vestlige Opland, men for Horsens Bys Vedkommende var der det uheldige Forhold, at de to Privatbaner, som udgaa fra Horsens mod Vest, ved Tidens Ugunst bleve anlagte som smalsporede Baner. Jeg skal i øvrigt ikke her anstille Betragtninger over, hvem det er, der har Ansvaret derfor, men i dette Øjeblik sidde baade Horsens By og det vestlige Opland med Smerten ved disse smalsporede Baner. Jeg kunde ønske her i Forbigaaende at bemærke, at medens de smalsporede Baner nok kunne være paa Plads paa et isoleret Sted, hvor der intet Samarbejde skal være mellem den paagældende Bane og Statsbanerne, er dette at lægge smalsporede Privatbaner ind i et normalsporet Banenet sikkert en af de mest forfejlede Ideer, som endnu ere opfundne paa Jernbanebygningens Omraade.

Ved Jernbaneloven af 27. Maj 1908 blev der vedtaget en Forlængelse af de to smalsporede Baner Horsens—Tørring-Banen og Horsens—Bryrup-Banen, den Forlængelse, der skal gaa ud til det midtjydske Jernbanenet. Det er imidlertid saa, at dersikkert ingen videre Stemning er for at tage denne smalsporede Forlængelse af disse Privatbaner. Hvis den Stemning er til Stede, har den i alt Fald forstaaet at skjule sig saa godt, at man ikke har lagt videre Mærke til den. I det sidste Aars Tid og for Resten ogsaa før har Tanken om at anlægge en helt ny normalsporet Bane fra Horsens til et Punkt paa Funder—Bramminge-Banen vundet større og større Tilslutning baade i Horsens By og i de Landkommuner, som have Interesse i de paagældende Baneanlæg. Der blev for et Aars Tid siden indgivet et Andragende til Trafikministeriet om Anlægget af en normalsporet Bane fra Horsens udover en hel Del Landsbyer, som jeg ikke skal nævne,

da det er af rent lokal Interesse, men Endestationen skulde være ved Ejstrup, hvor der bliver Station paa Funder—Bramminge-Banen. Angaaende det Jernbaneanlæg har Horsens Byraad i de sidste Dage modtaget Underretning fra Trafikministeriet, og dets Skrivelse var ledsaget af en Erklæring fra Statens tekniske tilsynshavende ved Privatbaneanlægene, Ingeniør Raben. I denne Erklæring udtaler Statens tekniske tilsynshavende i Virkeligheden en uforbeholden Tilslutning til og en Anerkendelse af Betimeligheden af dette Baneanlæg baade betragtet fra Horsens Bys og fra de paagældende Landkommuners Standpunkt. Trafikministeriet har imidlertid ledsaget den tekniske tilsynshavendes udmærkede Erklæring med en Skrivelse, som jeg ikke har haft den Fornøjelse at se eller stifte Bekendtskab med, men om hvilken det er blevet sagt, at den i det væsentlige indeholdt den Meddelelse, at paa Grund af de øjeblikkelige finansielle Forhold saa Ministeriet sig ikke i Stand til at foretage videre i Sagen.

Nu indser jeg godt, at hvis et Krav om et nyt Jernbaneanlæg skulde møde her inde paa Rigsdagen saa vel begrundet, at det kunde have Udsigt til at blive gennemført, vilde det vistnok være rigtigt og i alt Fald ogsaa forsvarligt, om man gik ud fra, at de paagældende Kommuner først interesserede sig saa meget for Baneanlægget, at de allerede paa Forhaand — hvad de godt kunde — tegnede den Del af Anlægssummen, som man med Rimelighed kunde forlange, at de skulde yde til det paagældende Baneanlæg. Hvorvidt det kan lykkes, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig om. Efter mit Skøn er der blandt de interesserede By- og Landkommuner en stærk Stemning for det paagældende Baneanlæg.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor stor en Del der med Rimelighed kan tilkomme Kommunerne at fremskaffe af Anlægskapitalen, maa jeg maaske gøre den Bemærkning, for at man ikke skal være uden Vejledning med Hensyn til, hvad jeg mener om dette Forhold, at medens Regelen for de fleste Privatbaner er, at Staten kun yder Halvdelen af Anlægskapitalen, vilde det efter min Mening for de paagældende Privatbaneanlægs Vedkommende være fuldt ud forsvarligt, om man fra Kommunernes Side anmodede Staten om at give $\frac{3}{5}$ af Anlægskapitalen. Ogsaa i det Stykke henviser jeg til Jernbaneloven af 27. Maj 1908. Som ærede Medlemmer,